

## **СЪКРОВИЩА НА ВЪЛЧАН ВОЙВОДА И ПОП MARTIN В ПЕЩЕРА**

След нападението над Манук бей за освобождаването на жената на поп Мартин: "...Колкото обир направили тогаз от бея - една бакърена тенджера пълна с пари - заровили я там, дето се срещали главите на заровените - на Манук бей и на жената. Плодното дърво било киселица - сетне там паднала гръмотевица и много години стояло без кора... Досега не са намерили заровеното съкровище.

Каруцата на бея с останалото имане, щото той носел много - тръгнал бил да се изселва за Турция, та каруцата я вземали и тръгват на Изток. На един час път, в Зеленич, на върха намерили една скала. Най- високата скала - сутрин като огрей слънцето, най-напред нея огрява. На тъз скала изрисували каруцата - без конете, на опашката изписали една кофа, ама тъй че дъжд да не я вали. От туй място тръгват на Север - по Дългия бурун - там имало път. Карали я един час и половина на Север докато свърши пътя. От там каруцата я разглобяват на парчета и я пренасят в едно „Зло дере“. Това в Котленско землище към Турската нива. Там в пещерите пак я сглобяват, турят, колкото останало съкровище в нея и я зазидват. Вътре я зазидват, в пещерата, а отвън направили един голям кръст, изсечен в скалата. След туй поп Мартин - през Гириша и хайде пак в Троянския балкан, в Общата пещера. Попа си остава вече там, служил си в пещерата. А Вълчан войвода го предала жена му.<sup>75</sup>

## **СЪКРОВИЩЕ НА ВЪЛЧАН ВОЙВОДА В ПЕЩЕРА**

За катър злато на Вълчан войвода се знае, че тук някъде е скрито. Като го скрили в пещерата, блъснали ги заедно с

---

<sup>75</sup> Инф: Стефан Петков Стефанов (Дядо Господ), р. 1920, 4 отд. горски работник. Зап: М. Кирова, 1995, с. Раково